

SUMMARFESTIVALURIN 2014

ENN ERU KNOTUR Í GOMLU ROCK- HETJUNUM

Summar Festivalurin 2014 er farin framvið. Tónleikaliga er lítil ivi um, at gomlu rockhetjurnar úr Twisted Sister og Rock Icons standa sterkast eftir

Dagfinn Olsen

Veðrið bjóðaði bæði fagраста sumar við sól og hita, men rúm var eisini fyri regni og sirmi.

Yvirhøvur var Summar Festivalurin 2014 eitt bland. Á so mangan hátt er Summar festivalurin í sjálvum sær eitt bland av familjuvinarligum tónleikaupplivingum, camping, Silvalandi og samveru, samstundis sum rúm er fyri tónleiki við hörðum kanti og fyri teimum, ið komin eru at uppliva rock og at hugna sær á meira eyðkendan festival hátt, har tað kann gerast hátt, vátt og gott í góðum vinalag.

Enn eru knotur

Og tónleikaliga speglar skráin eisini hetta bland, hesa samanseting, har okkurt er fyri tey flestu.

Ungdómurin, kanska tey heilt ungu, fingi í ár Burhan G og Basim.

Tilkomin, og annars rock-fjepparar í øllum aldri, fingi fyrst Twisted Sister.

Bólkurin syrgdi fyri einum braki av eini rockframfærslu, har tað stóð eftir, at bólkurin er í toppformi.

Manningin – og tað er enntá uppruna manningin – var í toppformi, og syrgdi fyri einum rockbraki, einum

rockshowi, ið vildi nakað. Kendu sangirnir, millum nógvar aðrar, ið fjepparar kenna. Men hittini eru so mikið vælkend, og mong í tali, at fjøldin var við.

Og væl spælt var tað av nú umleið 60 ára gomlu fýrunum úr New York. Og sangarin kundi hvíla á vælspældu tónaundirlagnum, og hann dugdi ómetaliga væl at brúka yvirskotið til at fáa fjøldina við. Alla tíðina.

Og sjálvsagt fingi Føroyar, og fólk ið her býr, mong og mest rósandi orð við á vegnum. Eisini náttúran.

Eittnú segði hann skemtliga, at hann ongantíð áður hevði spælt fyri 10.000 fólki, ið øll vóru í ætt hvør við annan.

Eftir Twister Sister hittini, kom eitt eykanummur. Tað var lag hjá Rolling Stones. Og øll fjøldin fekk høvi at syngja við – enn einaferð – tá Twisted Sister spældu It's Only Rock n' Roll But I Like It

Hetta var av álvara eitt startskot til SF 2014, ið var ein hörð, flott og góð byrjan. Og tá kann vera trupult at halda støðið.

Men serliga konsertin við Rock Icons leygarkvøldið prógvaði, fyri aðru ferð á SF 2014, at enn eru knotur í gomlum rockarum. Joe

Lynn Turner og Eric Martin úr ávíkavíst Rainbow og Mr. Big skuffaðu ikki. Teirra framfærsla, við super góðum bólki, stendur óivað hjá mongum sum ein av minniligastu konsertunum á Summar Festivali í Klaksvík.

Hetta var eitt veruligt rockbrak, ein orkubumba. Ein rockkonsert, har ongin ivi var um nakað sum helst. Skal nakað takast fram um annað, so kann tað vera, at tað tóktist, sum hevði Turner munin alln vegin. Bæði sum sangari, undirhaldari, icon, og so hevði hann eisini góðu rockklassikararnar. Eric Martin gjørdi sitt til UG, men hann kanska meira var í poppinum viðhvørt, meðan Turner helt seg til rock, og hann er ein av óføru sangarunum frá sjeiti og átta-tíárunum, ið hava tann eginleika – í mun til so mong av nýggjari dato, at teir hava eina rødd, eina stóra rødd, ið ikki letur nakran í iva um nakað sum helst. Her er rødd og góðska!

Konsertin við Rock Icons var kanska størsta brakið á SF í ár. Mong hildu, at hend-

